

[Boeck-Hansen.]

Ministeren mener, at der er vist ingen Vej udenom, man maa lukke Thyborøn Kanal. I saa Tilfælde menes det, at man faar eet Materialvandringsnulpunkt ud derfor, som man har haft det før — i Øjeblikket er der jo to. Saa skulde der komme mere Ro i Sandet, saaledes at ikke saa meget vandrede bort. En Ting kan man naturligvis gaa sikkert ud fra, den nemlig, at hvis man lukker Kanalen, gaar der ikke noget Sand ind i Limfjorden mere.

En anden Ting, der maaske kunde gøre en lidt usikker, er, at der jo *har* været lukket engang, og da gik det i Stykker Gang efter Gang, men dette var forhaabentlig udelukkende, fordi Tangerne var for lave, og det er der Raad for, det kan man klare ved at forhøje dem.

Naar Thyborøn Kanal bliver lukket, mener man, at den Bugt, som er dannet udenfor, vil sande til, og det synes Laboratorieforsøg ogsaa at bekræfte. Hele Kysten vil maaske vige, som den er veget før. Der har jo været Tider, hvor den er veget indtil 4 Meter om Aaret. Hvor meget den vil vige i Fremtiden, er ikke godt at vide men man mener, at de første 150 Aar vil man kunne klare sig paa den nu foreslaaede Maade. Det er vel omtrent i den samme Tid, der har været aabent alt i alt. Man har gjort, hvad man formaaede for at holde Kanalen aaben og holde et Sejlløb, og i en 30 Aar har man haft en Havn derude. Det hele er altsaa i Virkeligheden ikke af saa gammel Oprindelse. Derfor er der heller ikke, hvad man kan kalde historisk Hævd derpaa. Paa den anden Side maa jeg indrømme, at det bestaaende altid har en vis Forret; det mener jeg i hvert Tilfælde.

Det forelagte Lovforslag gaar i al sin Enkelhed ud paa at lukke Thyborønkanalen, og dermed er altsaa dens Saga forbi, men jeg forstaar nu den højtærede Minister saaledes, at selv om dette Forslag er fremsat saa enkelt og ligetil — og Ministeren mener aabenbart ikke, der er noget som helst at gøre i Retning af at holde Kanalen aaben ved blot at have et Par lange Moler derude; det synes den højtærede Minister ikke at tro paa — kunde Ministeren godt tænke sig at forhandle om andre Spørgsmaal, hvis Rigsdagen kunde tænke sig at anvende saa mange Penge, som det er nødvendigt at anvende for at finde mere imødekommende Løsninger, enten ved at færdiggøre Thyborøn Havn og bygge Skibsfartssluser, og Saltvandssluser maaske

ogsaa, i den Dæmning, man tænker sig at bygge, eller ved at bygge en Kanal fra Hanstholm Havn til Lønnerup Fjord; om saa denne Kanal skulde bygges som Niveaumkanal eller som Dobbeltkanal, kan man altid tale om noget senere. Noget saadant kunde Ministeren altsaa, saa vidt jeg har forstaaet, tænke sig at forhandle om i Udvalget, og jeg vil da gerne sige, at fra vor Side ønsker vi heller ikke paa Forhaand at tage noget som helst Standpunkt, men vil meget gerne vente med dette, til der er udført et meget omhyggeligt Udvalgsarbejde; det kunde ogsaa godt være, at det var formaalstjenligt, at dette Udvalg rejste over og saa paa Tingene og fik et Indtryk af, hvordan Sagerne ligger derovre.

Der synes altsaa at være 3 Muligheder. Den første er at lukke, og man maa altsaa tage Standpunkt til, om man vil lukke eller ikke vil lukke. Men vil man lukke, er Spørgsmaalet, om man vil aabne igen enten det ene Sted eller det andet, enten aabne Dæmningen ved Thyborøn med en Skibsfartssluse eller færdiggøre Hanstholm Havn og saa bygge en Kanal, saa at man kan komme Nord ud af Limfjorden, saaledes som man kunde i meget gamle Tider; Knud den Hellige sejlede, saa vidt jeg ved, Nord ud af Limfjorden.

Det er hævet over enhver Tvivl, at den fuldstændige Lukning af Kanalen er den billigste Løsning, og det er vel ogsaa nok den sikreste. Man kan vel ogsaa roligt sige, at det i og for sig vilde være det naturligste, hvis det var blevet gjort straks vel at mærke. Havde man ikke i lange Tider forsøgt at holde et Sejlløb aabent, var der vel ingen, der vilde føle sig brøstholden ved, at man lukkede Tangen, straks efter at den var brudt igennem. Men dengang havde man ikke noget Havfiskeri, saa nu synes jeg alligevel, at Sagen ligger noget vanskeliggere, og det, der kunde være naturligt tidligere, vil i hvert Fald være besværligt nu. Der er nogle Tusinde Mennesker, som er økonomisk i høj Grad afhængige af, at Thyborøn Havn og Thyborøn Kanal eksisterer, eller at der i hvert Tilfælde eksisterer et Sejlløb ude i den vestlige Ende af Limfjorden. Om det saa skal være Thyborøn Kanal eller en Kanal til Hanstholm, er et andet Spørgsmaal.

Om Hanstholm Havn vil blive lige saa god som Thyborøn Havn som Nødhavn, er maaske ogsaa et Spørgsmaal, og et Spørgsmaal af den allerstørste Betydning, forekommer det mig, idet der her er Tale om